

03

Relația dintre interesul situațional și abordarea învățării

Unul dintre dezideratele majore ale educației universitare este acela de a facilita studenților abordarea de profunzime a învățării (Warburton, 2003).

Relevanța conceptului de *interes* în mediul educațional universitar este subliniată de legătura dintre acesta și abordarea învățării de către studenți. În acest sens, Coertjens și colab. (2016) aduc în discuție rezultate care susțin legătura dintre interes și abordarea învățării. Aceștia susțin faptul că atunci când nivelul interesului este unul ridicat, nivelul abordării de suprafață este unul scăzut și viceversa. Rezultate similare au obținut și Kyndt și colab. (2011), care susțin faptul că motivația autonomă (ex., învățarea din interes) este asociată pozitiv cu învățarea de profunzime și asociată negativ cu învățarea de suprafață. Mai specific, cu cât motivația autonomă este mai ridicată, cu atât preferința

pentru învățarea de profunzime este mai ridicată, iar preferința pentru învățarea de suprafață mai scăzută. Kyndt și colab. (2011) identifică și un efect de mediere a percepției volumului de muncă asupra relației dintre motivația autonomă și modalitatea de abordare a învățării. Așadar, adaptarea volumului de muncă la complexitatea sarcinilor este asociată cu o abordare de profunzime a învățării.

În conformitate cu studiile anterioare, analiza datelor provenite de la studenții UVT identifică, de asemenea, o relație între interesul studenților și preferința lor pentru un anumit tip de abordare a învățării. Astfel că și studenții din UVT abordează, mai degrabă, învățarea de profunzime atunci când percep activitățile didactice ca fiind interesante și abordabile (Smarandache și colab., 2020).